

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1978 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 137

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 813

Περὶ ἐμπορικῶν καὶ ἑτέρων τινῶν κατηγοριῶν μισθώσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Προστατευόμεναι μισθώσεις.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγονται αἱ μισθώσεις ἀκινήτων, αἱ ὁποῖαι συνάπτονται:

α) Πρὸς ἐπιχείρησιν εἰς ταῦτα ἐμπορικῶν πράξεων ἢ πρὸς ἄσκησιν ἐπαγγέλματος μὴ ἐλευθερίου.

β) Πρὸς ἐγκατάστασιν ἐκπαιδευτηρίων καὶ παιδικῶν σταθμῶν ἐν γένει.

γ) Πρὸς στέγασιν κλινικῶν καὶ πάσης φύσεως νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων.

δ) Πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτῶν ὡς ὅλως ἀπαραιτήτων βοηθητικῶν χώρων ἑτέρων ἀκινήτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀσκοῦνται αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου δραστηριότητες. Διακοπὴ τῆς ἀσκήσεως τῶν δραστηριοτήτων τούτων μέχρις ἓξ μηνῶν δὲν αἴρει τὴν προστασίαν ἐκ τοῦ παρόντος.

2. Ἐπὶ μικτῆς χρήσεως διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῆς μισθώσεως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ προέχουσα χρῆσις τοῦ μισθίου.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγονται, κατὰ τὰ εἰδικώτερον εἰς τὸ ἄρθρον 28 ὁριζόμενα, καὶ αἱ μισθώσεις ἀκινήτων, αἱ ὁποῖαι συνάπτονται πρὸς στέγασιν δικηγορικῶν γραφείων, ἰατρείων, ὀδοντιατρείων, ὡς καὶ γραφείων διπλωματούχων μηχανικῶν καὶ ὑπομηχανικῶν καὶ τῶν πρὸς τούτους ἐξομοιουμένων κατὰ τὰς περὶ αὐτῶν εἰδικὰς διατάξεις.

2. Ἡ παρ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον μισθώσεων.

Ἄρθρον 3.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος:

α) Αἱ μισθώσεις αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν καλὴν πίστιν καὶ τὰ συναλλακτικὰ ἤθη συνάπτονται συνήθως διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἔτος.

β) Αἱ μισθώσεις εἰς τὰς ὁποίας τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται ὡς οἰκοτροφεῖον, πλὴν τῶν οἴκων εὐγηρίας.

γ) Αἱ μισθώσεις χώρων ἐντὸς συνοριακῶν σταθμῶν ἢ περιοχῶν λιμένων ἢ ἀεροδρομίων.

δ) Αἱ μισθώσεις χώρων ἐντὸς δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κήπων καὶ ἀλσῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, δήμους ἢ κοινότητας, αἱ μισθώσεις χώρων ἐντὸς νεκροταφείων, ὡς καὶ αἱ μισθώσεις ἀκινήτων ἐντὸς ἀρχαιολογικῶν χώρων.

Ἄρθρον 4.

Διάρκεια τῆς μισθώσεως.

1. Ἡ μίσθωσις ἰσχύει δι' ἓξ ἔτη, καὶ ἂν ἔχῃ συναφθῇ διὰ βραχύτερον ἢ ἀόριστον χρόνον, δύναται δὲ νὰ λυθῇ διὰ νεωτέρας συμφωνίας, ἀποδεικνυομένης δι' ἐγγράφου βεβαίας χρονολογίας.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μισθώσεων συναφθεισῶν διὰ χρόνον μείζονα τῶν ἓξ ἐτῶν.

3. Μισθώσεις ἀκινήτων πρὸς στέγασιν δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων ἐπιτρέπεται νὰ συναφθοῦν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ διὰ βραχύτερον χρόνον, ἐφ' ὅσον ταῦτα κεῖνται εἰς κωμοπόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν μέχρι πέντε χιλιάδων κατοίκων.

Ἄρθρον 5.

Ἀναπροσαρμογὴ τοῦ μισθώματος.

1. Τὸ δικαστήριον κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν μερῶν ἀναπροσαρμόζει τὸ μίσθωμα εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἐλευθέρου μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως ἢ τῆς τελευταίας ἀναπροσαρμογῆς.

2. Ὡς ἐλεύθερον θεωρεῖται τὸ μίσθωμα, τὸ δυνάμενον νὰ πραγματοποιηθῇ συμβατικῶς. Διὰ τὸν προσδιορισμόν του λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἡ καλὴ πίστις καὶ τὰ συναλλακτικὰ ἤθη, ἰδίᾳ δὲ ἡ θέσις καὶ ἡ κατάστασις τοῦ μισθίου καὶ αἱ λοιπαὶ εἰδικαὶ συνθῆκαι. Μεταβολὴ τῆς μισθωτικῆς ἀξίας δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐὰν προέρχεται ἐκ τῆς ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ εἰς τὸ μίσθιον ἐπιχειρήσεως, ἢ ὀφείλεται εἰς δαπάνας γενομένας ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἄνευ ὑποχρεώσεώς του ἐκ τῆς συμβάσεως καὶ διὰ τὰς ὁποίας δὲν ὑφίσταται ἀξίωσις ἀποζημιώσεως.

3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων δὲν ἐφαρμόζονται, ἐφ' ὅσον: α) τὸ μίσθωμα ὡρίσθη εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἢ β) συνεφωνήθη ὁποτεδήποτε σταδιακὴ ἢ

κατ' ἄλλον τρόπον ἀναπροσαρμογὴ τοῦ μισθώματος, ἐκτὸς ἐὰν τὸ κατ' ἀναπροσαρμογὴν ὁρισθὲν μίσθωμα τελῇ εἰς προφανῆ δυσαναλογίαν πρὸς τὸ ἐλεύθερον κατὰ τὸν προσδιορισθέντα χρόνον πραγματοποιήσεως τῆς ἀναπροσαρμογῆς. Ἀναπροσαρμογὴ πρὸ τοῦ συμφωνηθέντος χρόνου πραγματοποιήσεώς της δύναται νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 388 Α.Κ.

Ἄρθρον 6.

Παραχώρησις τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου — Μεταβίβασις τῆς μισθωτικῆς σχέσεως.

1. Ἡ παραχώρησις καθ' οἱονδήποτε τρόπον, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἰς ἄλλον τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου, ἰδίᾳ δι' ὑπεκμισθώσεως ἢ συστάσεως ἑταιρείας, ὡς καὶ ἡ μεταβίβασις ἐν ὅλῳ τῆς μισθωτικῆς σχέσεως δὲν ἐπιτρέπεται, πλὴν ἀντιθέτου συμφωνίας τῶν μερῶν.

2. Ἐν περιπτώσει συνάψεως ὑπομισθώσεως παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ ἐκμισθωτὴς δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν μίσθωσιν ἄνευ ὑποχρεώσεως ἀποζημιώσεως τοῦ μισθωτοῦ.

3. Ὁ μισθωτής, εἰς περίπτωσιν βαρείας νόσου του συνεπαγομένης πλήρη ἀνικανότητα συνεχίσεως τῆς ἐν τῷ μισθίῳ ἐπιχειρήσεως, εἰς περίπτωσιν δὲ θανάτου τοῦ μισθωτοῦ ὁ σύζυγος ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ, δύνανται, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς νόσου ὁ μισθωτής, ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς δὲ τῆς κληρονομίας ὁ σύζυγος ἢ τὰ τέκνα του, νὰ μεταβιβάσουν ἐν ὅλῳ τὴν μισθωτικὴν σχέσιν εἰς τρίτον. Ὁ μεταβιβάζων ἐνέχεται εἰς ὁλόκληρον μετὰ τοῦ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις διὰ τὰς κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως ὑφισταμένας ἐκ τῆς μισθώσεως ὑποχρεώσεις.

4. Διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς μισθωτικῆς σχέσεως ἀπαιτεῖται σύμβασις μεταξὺ τοῦ μισθωτοῦ καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις καὶ ἔγγραφος ἀναγγελία τῆς συμβάσεως ὑπὸ τοῦ μεταβιβάζοντος πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν περιέχουσα τοὺς ὅρους ταύτης.

5. Ἡ κατὰ τὸν Νόμον 328/1976 συστέγασις εἰς τὸ αὐτὸ μίσθιον φαρμακείων ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 ἐλευθέρου μισθώματος.

Ἄρθρον 7.

Ἐκποίησις τοῦ μισθίου — Μίσθωσις παρὰ μὴ δικαιουμένου εἰς ἐκμίσθωσιν.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 614—618, 1164 Α.Κ. καὶ 1009 Κ.Πολ.Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν παρόντα νόμον μισθώσεων.

2. Ἐπὶ ἐκμισθώσεως παρὰ μὴ δικαιουμένου εἰς ἐκμίσθωσιν, ἡ μίσθωσις δεσμεύει τὸν κύριον ἢ τὸν νομέα τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον ὁ μὲν μισθωτὴς τελεῖ ἐν καλῇ πίστει, κατὰ τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως, ὁ δὲ κύριος δὲν διεμαρτυρήθη ἐγγράφως πρὸς τὸν μισθωτὴν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐκμισθώσεως. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἐκμισθωθὲν ἀκίνητον εἶναι κληρονομιαῖον, ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς κληρονομίας γνώσεως τῆς ἐκμισθώσεως.

Καταγγελία τῆς μισθώσεως.

Ἄρθρον 8.

Ἡ καταγγελία τῆς μισθώσεως ἐπιτρέπεται διὰ τοὺς λόγους τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Εἰσαγωγ. Νόμου τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ ἐκμισθωτὴς δύναται κατὰ πάντα χρόνον νὰ καταγγείλῃ ἐγγράφως πρὸ τριῶν μηνῶν τὴν μίσθωσιν, ἐφ' ὅσον τὸ μίσθιον ἐκρίθη ἁρμοδίως ὡς ἑτοιμόρροπον καὶ κατεδαφιστέον κατὰ μέγα καὶ οὐσιῶδες μέρος αὐτοῦ.

2. Ὁ ἐκμισθωτὴς δύναται μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ συμβατικοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ὄχι πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως, νὰ καταγγείλῃ τὴν μίσθωσιν διὰ χρῆσιν τοῦ μισθίου πρὸς ἄσκησιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ὑπὸ στοιχεῖα α' ἕως γ' δραστηριοτήτων, ἤ, προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 μισθώσεων, πρὸς ἄσκησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο δραστηριοτήτων ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, τοῦ κυρίου, τῶν τέκνων ἢ συζύγου αὐτῶν. (Ἰδιόχρησις). Παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος καταγγελίας διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπιτρέπεται. Προϋπόθεσις τῆς καταγγελίας εἶναι ἡ πρόθεσις καὶ ἡ δυνατότης ἰδιοχρήσεως.

3. Ὁ ἐκμισθωτὴς δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν μίσθωσιν δι' ἀνοικοδόμησιν τοῦ μισθίου ὑπ' αὐτοῦ ἢ τοῦ κυρίου τοῦ μισθίου:

α) Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ συμβατικοῦ χρόνου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ χρόνος οὗτος ὑπερβαίνῃ τὴν δωδεκαετίαν, ὁπότε ἡ καταγγελία τῆς μισθώσεως δύναται νὰ χωρήσῃ μετὰ τὴν πάροδον δώδεκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως.

β) Μετὰ πάροδον τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ συμβατικὸς χρόνος τῆς μισθώσεως εἶναι μικρότερος τῆς τριετίας ἢ πρόκειται περὶ μισθώσεως ἀορίστου διαρκείας.

4. Διὰ τὴν ἐπέλευσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς καταγγελίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 3, ἀπαιτεῖται ἡ ἐπίδοσις ὑπὸ τοῦ καταγγείλαντος πρὸς τὸν μισθωτὴν ἀντιγράφου τῆς περὶ ἀνοικοδομήσεως τοῦ μισθίου ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου Πολεοδομικοῦ Γραφείου.

5. Καταγγελία μισθώσεως ἀκαλύπτου χώρου δι' ἀνοικοδόμησιν δύναται νὰ γίνῃ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ συμβατικοῦ χρόνου, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως, τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα δὲ αὐτῆς ἐπέρχονται μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ἀπὸ ταύτης. Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ μισθώσεων ἀκαλύπτων χώρων πρὸς ἐγκατάστασιν ἐπιχειρήσεων τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν, εἶναι ἀδύνατος ἢ ἰδιαζόντως δυσχερὴς ἐντὸς κεκαλυμμένων χώρων, ὡς καὶ ἐπὶ μισθώσεων ἀκαλύπτων χώρων χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὴν λειτουργίαν ὑπαιθρίων κινηματογράφων ἢ θεάτρων.

6. Ἐπὶ ἀκαλύπτων χώρων ἀνηκόντων κατὰ κυριότητα εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας, χωρεῖ καταγγελία μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ συμβατικοῦ χρόνου, ἐφ' ὅσον δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, ἤθελον κριθῆ ὡς χῶροι δημιουργίας πρασίνου, πλατειῶν ἢ ἐγκαταστάσεων ψυχαγωγίας τῶν κατοίκων τῶν περιοχῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἢ δι' ἀνοικοδόμησιν. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τούτων τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα τῆς καταγγελίας ἐπέρχονται μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ ταύτης. Ἐπὶ τῶν καταγγελιῶν τούτων ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 ἕως 6 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου.

7. Εἰς περίπτωσιν πτωχεύσεως τοῦ μισθωτοῦ, ὁ ἐκμισθωτὴς δικαιοῦται νὰ καταγγείλῃ ἐγγράφως τὴν μίσθωσιν πρὸ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως, ἤ, ἐπὶ κηρύξεως εἰς πτώχευσιν αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ ταύτης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐὰν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παρ. 2 καὶ 3 καταγγελία γίνεται ὑπὲρ τοῦ κυρίου, τῶν τέκνων ἢ συζύγου αὐτῶν, ἀπαιτεῖται συναίνεσις τοῦ κυρίου.

2. Ἡ καταγγελία τῆς μισθώσεως καὶ ἡ συναίνεσις τοῦ κυρίου γίνονται ἐγγράφως καὶ ἐπιδίδονται εἰς τὸν μισθωτήν.

3. Τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα τῆς καταγγελίας εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 2 καὶ 3 ἐπέρχονται μετὰ ἑξάμηνον ἀπὸ ταύτης. Τὸ δικαστήριον, αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ, δύ-

νάται, ἐκτιμῶν τὰς κατὰ περίπτωσιν εἰδικὰς συνθήκας, νὰ ἐπιμηκύνῃ τὸν χρόνον ἐπελεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς καταγγελίας μέχρις ἓξ μηνῶν εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 3 ἐπιτρέπεται ἀντίθετος συμφωνία κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ καταγγελία τῆς μισθώσεως λόγῳ ἰδιοχρήσεως εἶναι ἀνίσχυρος ἂν κατὰ τὸν χρόνον ταύτης ὁ καταγγέλλων εἶναι κύριος ἐν ὅλῳ καὶ ἑτέρου ἀκινήτου εἰς τὴν περιοχὴν εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται τὸ μίσθιον, ἐλευθέρου ἢ ἰδιοχρησιμοποιουμένου καὶ καταλλήλου διὰ τήν, περὶ ἧς ἡ καταγγελία, χρῆσιν. Ἐκμίσθωσις ἀκινήτου γενομένη ἐντὸς τοῦ τελευταίου πρὸ τῆς καταγγελίας ἑξαμήνου δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

2. Ἡ καταγγελία εἶναι ἀνίσχυρος ἂν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ ταύτης, δὲν ἀσκηθῇ ἀγωγὴ περὶ ἀποδόσεως τοῦ μισθίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νέα καταγγελία χωρεῖ μετὰ παρέλευσιν τριετίας ἀπὸ τῆς πρώτης καταγγελίας.

3. Καταγγελία εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 δὲν χωρεῖ προκειμένου περὶ ἀκινήτων μισθωθέντων ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἀνηκόντων εἰς ἑτέρους ἰδιοκτήτας ἢ ἐκμισθωτὰς διὰ τὴν ἑνιαίαν ἐν συνενώσει τούτων χρῆσιν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, ἐὰν ἡ ἀφαίρεσις τοῦ περὶ οὗ ἡ καταγγελία τμήματος τοῦ μισθίου καθιστᾷ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ἀδύνατον ἢ ἰδιαζόντως δυσχερῆ τὴν λειτουργίαν τῆς ἐν τῷ μισθίῳ ἐπιχειρήσεως. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐὰν ἡ καταγγελία ἀφορᾷ τὰ 75% τοῦ συνόλου τῆς ἐκμισθωθείσης ἐπιφανείας.

4. Ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς μισθώσεως δι' ἰδιόχρησιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παρ. 2, ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ ἐκμισθωτής, ἀνακαλέσας ταύτην, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκ νέου καταγγελίας τῆς μισθώσεως διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἔναντι τοῦ αὐτοῦ μισθωτοῦ, ἐπὶ μίαν τετραετίαν ἀπὸ τῆς ἀνακληθείσης καταγγελίας.

Ἄρθρον 12.

1. Ὁ μισθωτὴς δύναται μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ συμβατικοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ὄχι πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως νὰ καταγγείλῃ ἐγγράφως τὴν μίσθωσιν.

2. Ἐπὶ καταγγελίας κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁ μισθωτὴς ὀφείλει πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν λόγῳ ἀποζημιώσεως τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταγγελίας καταβαλλόμενον μίσθωμα τεσσάρων μηνῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Εἰς περίπτωσιν καταγγελίας τῆς μισθώσεως διὰ τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παράγρ. 2 καὶ 3 λόγους, ὁ ἐκμισθωτὴς ὀφείλει εἰς τὸν μισθωτὴν λόγῳ ἀποζημιώσεως τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταγγελίας καταβαλλόμενον μίσθωμα ὀκτὼ μηνῶν. Αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως μέχρι τοῦ διπλασίου, ἐκτιμῶν τὰς εἰδικὰς συνθήκας, ἰδίᾳ δὲ τὰς δαπάνας μεταστεγάσεως τοῦ μισθωτοῦ καὶ τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον, κατὰ τὸν ὁποῖον οὗτος ἐδικαιοῦτο νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ μίσθιον.

2. Ἡ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀποζημίωσις ἐν περιπτώσει καταγγελίας δι' ἰδιόχρησιν εἶναι ἴση πρὸς δέκα ὀκτὼ μηνιαῖα μισθώματα, ἐὰν ἀσκηθῇ εἰς τὸ μίσθιον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀποδόσεώς του ἐπιχείρησις ὁμοία πρὸς τὴν ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, πλὴν ἂν τὸ μίσθιον ἐκ κατασκευῆς εἶναι προωρισμένον διὰ τὴν αὐτὴν χρῆσιν. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως μέχρις εἴκοσι τεσσάρων μηνιαίων μισθωμάτων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Ἐπὶ καταγγελίας τῆς μισθώσεως ἀκαλύπτου χώρου ὁ ἐκμισθωτὴς δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀποζημιώσεων. Ἡ ἰδιότης τοῦ ἀκαλύπτου χώρου δὲν αἴρεται ἐκ τῆς ὑπάρξεως προχείρων ἢ βοηθητικῶν ἐπ' αὐτοῦ κτισμάτων ἢ κατασκευῶν.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ μισθώσεων ἀκαλύπτων χώρων πρὸς ἐγκατάστασιν ἐπιχειρήσεων τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν, εἶναι ἀδύνατος ἢ ἰδιαζόντως δυσχερὴς ἐντὸς κεκαλυμμένων χώρων, ὡς καὶ ἐπὶ μισθώσεων ἀκαλύπτων χώρων χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὴν λειτουργίαν ὑπαιθρίων κινηματογράφων ἢ θεάτρων.

4. Ὁ ἐκμισθωτὴς ὀφείλει εἰς τὸν μισθωτὴν λόγῳ ἀποζημιώσεως:

α) Τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταγγελίας καταβαλλόμενον μίσθωμα δώδεκα μηνῶν, ἐάν, ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ μισθίου, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τῆς καταγγελίας δι' ἀνοικοδόμησιν δὲν προβῇ εἰς τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν θεμελιώσεως τῆς νέας οἰκοδομῆς, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τῆς καταγγελίας δι' ἰδιόχρησιν δὲν χρησιμοποιήσῃ τὸ μίσθιον. β) Τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταγγελίας καταβαλλόμενον μίσθωμα εἴκοσι τεσσάρων μηνῶν, ἐάν, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ μισθίου εἰς τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις, ἐκμισθώσῃ τοῦτο ἢ παραχωρήσῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον πρὸς τρίτον τὴν χρῆσιν αὐτοῦ.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 4 ὁ μισθωτὴς δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν ἀποκατάστασιν πάσης περαιτέρω ἀποδεικνυομένης ζημίας του. Τὸ δικαστήριον, τῇ αἰτήσει τοῦ μισθωτοῦ, διατάσσει καὶ τὴν ἐπανεγκατάστασιν αὐτοῦ εἰς τὸ μίσθιον ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς καταγγελθείσης μισθώσεως. Ἡ κατὰ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἀπόφασις πρὸς παράδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου ἐκτελεῖται καὶ κατὰ τοῦ πρὸς ὃν παραχωρεῖται ἡ χρῆσις, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως ἐν προκειμένῳ καὶ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ παρόντος.

6. Ὁ ἐκμισθωτὴς δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποζημίωσιν: α) ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν θεμελιώσεως τῆς νέας οἰκοδομῆς ἢ ἡ μὴ χρησιμοποίησις τοῦ μισθίου ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως ὀφείλονται εἰς γεγονός, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ὑπέχει εὐθύνην, β) ἐὰν ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ ἐντὸς διετίας ἐκμίσθωσις ἢ ἡ παραχώρησις εἰς τρίτον τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου ἐγένετο, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν ἀνοικοδομήσεως διότι αὕτη ἀπηγορεύθη, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν ἰδιοχρήσεως διότι ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ καταγγελία κατέστη μεταγενεστέρως ἀνίκανος κατὰ ποσοστὸν ἀνώτερον τῶν 60% πρὸς ἄσκησιν ταύτης.

Ἄρθρον 14.

Διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 6 στοιχ. β' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁ ἐκμισθωτὴς ὑποχρεοῦται, εὐθὺς ὡς λάβει γνῶσιν τοῦ λόγου τοῦ συνεπαγομένου ἀδυναμίαν ἰδιοχρήσεως ἢ ἀνοικοδομήσεως τοῦ μισθίου, ὅπως εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐγγράφως τὸν μισθωτὴν εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ δηλωθεῖσαν διεύθυνσιν κατοικίας, καλῶν αὐτὸν ὅπως δηλώσῃ ἐὰν ἐπιθυμῇ τὴν ἐπανεγκατάστασίν του εἰς τὸ μίσθιον ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς λυθείσης συμβάσεως. Ὁ μισθωτὴς ἐκπίπτει τοῦ δικαιώματος ἐπανεγκαταστάσεως, ἐὰν δὲν δηλώσῃ ἐγγράφως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως, ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἐπανεγκατάστασίν του. Ἀπὸ τῆς δηλώσεως ταύτης ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ μισθώματος.

Ἄρθρον 15.

Ὁ ἐκμισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ μισθίου τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 παρ. 1 ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 16.

Ἀνάρτησις πινακίδων — Ἐπισκέψεις τοῦ μισθίου.

1. Ὁ ἐκμισθωτὴς δικαιοῦται ἐπὶ ἓξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως νὰ ἀναρτᾷ εἰς τὸ μίσθιον πινακίδα περὶ

ἐκμισθώσεως τοῦ ἀκινήτου μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως. Εἰς τὴν πινακίδα πρέπει νὰ ὁρίζεται ὁ χρόνος ἀπὸ τοῦ ὁποίου προσφέρεται τὸ ἀκίνητον πρὸς μίσθωσιν.

2. Ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται ἐπὶ ἓξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἀκινήτου εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν μίσθωσιν τούτου. Ὁ χρόνος καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι τῶν ἐπισκέψεων καθορίζονται ὑπὸ τῶν μερῶν, ἐλλείψει δὲ συμφωνίας, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

3. Ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τοῦ μισθίου νὰ ἀναρτᾷ εἰς τοῦτο πινακίδα περὶ τῆς νέας του ἐγκαταστάσεως.

Ἄρθρον 17.

Προτίμησις μισθωτοῦ ἐπὶ ἀνοικοδομήσεως ἀκινήτου.

Ἐπὶ ἐφ' ἑξῆς καταγγελιῶν δι' ἀνοικοδόμησιν, ὁ μισθωτής, κατόπιν δηλώσεώς του, προτιμᾶται, ἐπὶ ἴσοις ὅροις, ἔναντι παντὸς ὑποψηφίου μισθωτοῦ εἰς τὴν μίσθωσιν χώρων τοῦ ἀνοικοδομηθέντος ἀκινήτου κυριότητος τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἢ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, διὰ τοὺς ὁποίους οὗτοι δὲν ἔχουν ἀναλάβει, μέχρις ἐπιδόσεως τῆς δηλώσεως τοῦ μισθωτοῦ, ὑποχρέωσιν μεταβιβάσεως τούτων διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 21 καὶ τοῦ ἄρθρου 22 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

Παράτασις τῆς μισθώσεως.

Ἄρθρον 18.

1. Ὁ μισθωτὴς κατὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως δικαιοῦται ἅπαξ εἰς παράτασιν τῆς συμβάσεως διὰ χρόνον ἴσον πρὸς τὸν ὑπολειπόμενον διὰ τὴν συμπλήρωσιν δέκα ἐν συνόλῳ ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως. Ἐπὶ μισθώσεων τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 3 ἡ παράτασις χωρεῖ διὰ χρόνον ἴσον πρὸς τὸν τῆς μισθώσεως.

2. Οἱ συμβαλλόμενοι δικαιοῦνται διαρκούσης τῆς μισθώσεως νὰ ὁρίσουν χρόνον παρατάσεως διάφορον τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς προηγουμένης παραγράφου. Ἡ περὶ τούτου συμφωνία ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου βεβαίας χρονολογίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐὰν διὰ τοῦ συμφωνηθέντος χρόνου παρατάσεως συμπληροῦται συνολικὸς χρόνος διαρκείας τῆς μισθώσεως ὑπὲρ τὴν δεκαετίαν, περαιτέρω παράτασις κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν χωρεῖ.

Ἄρθρον 19.

1. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαίωμα τῆς παρατάσεως ἀσκεῖται, ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως, δι' ἐγγράφου δηλώσεως πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν ἓξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως. Εἰς τὴν δήλωσιν δέον νὰ ἀναφέρεται ἡ κατὰ τὴν ἑπομένην παράγραφον ὑποχρέωσις τοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ αἱ ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης συνέπειαι.

2. Ὁ ἐκμισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως πρὸς τὸν μισθωτὴν τέσσαρας τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως, ἂν ἀποδέχεται ἢ ἀρνῆται τὴν παράτασιν. Οἱ λόγοι τῆς ἀρνήσεως πρέπει νὰ ἀναφέρωνται εἰδικῶς. Ἡ παρέλευσις ἀπράκτου τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας θεωρεῖται ὡς ἀποδοχὴ τῆς παρατάσεως.

Ἄρθρον 20.

1. Ὁ ἐκμισθωτὴς δικαιοῦται νὰ ἀρνηθῇ τὴν παράτασιν, ἐὰν τρίτος προσφέρῃ μεῖζον μίσθωμα τοῦ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ καταβαλλομένου, ἢ συντρέχει λόγος καταγγελίας κατὰ τὰ ἄρθρα 8 καὶ 9. Προσφορὰ μισθώματος ὑπερβαίνουσα τὸ διπλάσιον τοῦ καταβαλλομένου δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸ πλέον τοῦ διπλασίου ποσόν.

2. Ἐπὶ μισθώσεων, κατὰ τὰς ὁποίας ἐκμισθωτὴς εἶναι τὸ Δημόσιον ἢ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ἢ Ὀργανισμὸς κοινῆς ὠφελείας, ὁσάκις ἐπιβάλλεται ἡ σύναψις τῆς μισθώσεως διὰ δημοπρασίας, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἡ δημοπρασία διενεργεῖται πρὸ ἑξαμήνου τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως, ἡ δὲ προσφορὰ τοῦ πλειοδότου, κοινοποιουμένη ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν μισθωτὴν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, λογίζεται ὡς προσφορὰ τρίτου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 21.

1. Ὁ ἐκμισθωτὴς εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως τῆς παρατάσεως λόγῳ προσφορᾶς μείζονος μισθώματος ὑπὸ τρίτου ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸν μισθωτήν, ὁμοῦ μετὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 19 παρ. 2 δηλώσεως, καὶ ἀντίγραφον τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ τρίτου καταρτισθείσης συμβάσεως. Ἀντίγραφον τῆς μετὰ τοῦ τρίτου συμβάσεως ὑποβάλλεται ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται ὁ ἐκμισθωτής, ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 19 παρ. 2.

2. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς δηλώσῃ ἐγγράφως πρὸς τὸν ἐκμισθωτήν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 δηλώσεως, ὅτι δέχεται νὰ καταβάλῃ τὸ ὑπὸ τοῦ τρίτου προσφερόμενον μεῖζον μίσθωμα, παρατείνεται ἡ μίσθωσις κατὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς, τροποποιουμένης τῆς συμβάσεως ὡς πρὸς τὸ ὀφειλόμενον μίσθωμα. Ἀναπροσαρμογὴ τοῦ μισθώματος καὶ καταγγελία δι' ἰδιόχρησιν ἢ ἀνοικοδόμησιν χωροῦν ὑφ' οὓς ὅρους θὰ ἐπετρέποντο καὶ ἂν κατηρτίζετο ἡ μετὰ τοῦ τρίτου σύμβασις. Ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται εἰς ἄσκησιν τῆς ὑπὸ τοῦ τρίτου προταθείσης χρήσεως, ἀπολαύων τῶν τυχὸν εὐνοϊκωτέρων ὅρων, ὑφ' οὓς θὰ ἐχρησιμοποίει τὸ μίσθιον καὶ ὁ τρίτος.

Ἄρθρον 22.

Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἀμφισβητῇ τὴν βασιμότητα τῶν λόγων ἀρνήσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ, δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀναγνώρισιν τοῦ ἀβασίμου τούτων, ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς ἀρνήσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ. Ἀμφισβήτησις τῆς βασιμότητος τῶν ὡς ἄνω λόγων κατ' ἔνστασιν δὲν ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀγωγὴ περὶ ἀποδόσεως τοῦ μισθίου ἠσκήθη ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου. Εἰς περίπτωσιν ἀπορρίψεως τῆς κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον ἀγωγῆς, ἀποδίδεται τὸ μίσθιον, καὶ ἂν κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἠσκήθη ἔνδικον μέσον.

Ἄρθρον 23.

1. Ὁ ἐκμισθωτὴς καὶ ὁ νέος μισθωτὴς ὑποχρεοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ ἴσην πρὸς δώδεκα μηνιαῖα μισθώματα τῆς νέας μισθώσεως, ἐὰν πρὸ τῆς παρόδου διετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ταύτης προκαλέσουν ὑπαιτίως τὴν λῆξιν της ἢ τροποποιήσουν εὐνοϊκῶς διὰ τὸν νέον μισθωτὴν τοὺς ὅρους αὐτῆς. Ἀξίωσις πρὸς ἀποκατάστασιν ἄλλης περαιτέρω ἀποδεικνυομένης ζημίας δὲν ἀποκλείεται.

2. Ὁ νέος μισθωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ ἴσην πρὸς τέσσαρα μηνιαῖα μισθώματα, ἂν ἀσκήσῃ εἰς τὸ μίσθιον ἐπιχείρησιν ὁμοίαν πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ ἀσκουμένην. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δύναται νὰ αὐξηθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, αἰτήσει τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ, μέχρι τοῦ διπλασίου, μετ' ἐκτίμησιν τῶν τυχὸν εἰδικῶν συνθηκῶν.

3. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀποζημίωσις βαρύνει τὸν ὑπαίτιον ἐκμισθωτὴν ἢ τὸν νέον μισθωτήν. Εἰς περίπτωσιν κοινῆς ὑπαιτιότητος εὐθύνονται ἀμφότεροι εἰς ὁλόκληρον.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 1 ὁ ἀρχικὸς μισθωτὴς δικαιοῦται εἰς ἐπανεγκατάστασιν ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως καὶ εἰς ἀποκατάστασιν πάσης ζημίας του. Ἀντίγραφον τῆς περὶ ἐπανεγκαταστάσεως ἀγωγῆς ἢ αἰτήσεως μετὰ τῆς πράξεως προσδιορισμοῦ δικασίμου καὶ κλήσεως πρὸς συζήτησιν διὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον ἐπιδίδεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ καὶ εἰς τὸν νέον μισθωτήν, ἡ ἐκδοθησομένη δὲ ἀπόφασις, ἡ διατάσσουσα τὴν παράδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου, ἐκτελεῖται καὶ κατ' αὐτοῦ. Ἐὰν χωρήσῃ ἐπανεγκατάστασις, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ παρόντος παράτασις ἄρχεται ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

"Αρθρον 24.

Παραίτησις ἀπὸ δικαιωμάτων.

Ἡ παραίτησις οἱουδήποτε τῶν μερῶν ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου δικαιωμάτων κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς μισθώσεως εἶναι ἄκυρος, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τούτου δὲν ὁρίζεται ἄλλως.

"Αρθρον 25.

Δικονομικαὶ διατάξεις.

Πᾶσα διαφορὰ ἐκ μισθώσεως ρυθμιζομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος, κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἄρθρων 14 παρ. 1 ἐδ. 6' καὶ 16 ἀριθ. 1 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὡς ἄνω δικαστηρίων ὑπάγονται καὶ αἱ διαφοραὶ ἐκ παρεπομένων τῆς μισθώσεως συμβάσεων, ὡς καὶ αἱ τῶν ἄρθρων 601 τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος καὶ 23 τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια διαφοραὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 647 ἕως 662 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας.

"Αρθρον 26.

Εἰς δίκας ἐπὶ διαφορῶν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγοῦν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους πρὸς χρῆσιν ἐπὶ δικαστηρίῳ ἀντίγραφα μισθωτηρίων ἢ πωλητηρίων συμβολαίων, ὡς καὶ βεβαιώσεις περὶ τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος ἢ τοῦ ὁριστικῶς καθορισθέντος τιμήματος μεταβιβάσεως, οἱουδήποτε ἀκινήτου, ἤ, ἐν περιπτώσει προσφορᾶς τρίτου, αὐτοῦ τούτου τοῦ μισθίου, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς μετὰ τοῦ τρίτου μισθώσεως. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν παρὰ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ὑποβολὴν ὑπευθύνου δηλώσεως, συντεταγμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 105/1969, περὶ τοῦ ὅτι τὰ χορηγηθησόμενα στοιχεῖα θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὸν ὡς ἄνω καὶ μόνον σκοπόν.

"Αρθρον 27.

Παραγραφή.

1. Αἱ περὶ ἀποζημιώσεως ἀξιώσεις ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ὑπόκεινται εἰς πενταετῆ παραγραφήν, ἀρχομένην ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγεννήθη ἡ ἀξίωσις καὶ εἶναι δυνατὴ ἡ δικαστικὴ αὐτῆς ἐπιδίωξις.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 13 παρ. 5 καὶ 23 παρ. 4 ἀξίωσις πρὸς ἐπανεγκατάστασιν ὑπόκειται εἰς ἐτησίαν παραγραφήν, ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐγεννήθη αὕτη καὶ εἶναι δυνατὴ ἡ δικαστικὴ αὐτῆς ἐπιδίωξις.

"Αρθρον 28.

Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ μισθώσεων γραφείων πρὸς ἄσκησιν ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος.

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 μισθώσεις ἰσχύουν διὰ τρία ἔτη καὶ ἂν ἔχουν συναφθῆ διὰ βραχύτερον ἢ ἀόριστον χρόνον, δύνανται δὲ νὰ λυθοῦν διὰ νεωτέρας συμφωνίας ἀποδεικνυομένης δι' ἐγγράφου βεβαίας χρονολογίας. Ἐπὶ τῶν μισθώσεων τούτων ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται κατὰ τὴν λῆξιν των εἰς παράτασιν τῆς συμβάσεως διὰ χρόνον ἴσον πρὸς τὸν ὑπολειπόμενον διὰ τὴν συμπλήρωσιν τεσσάρων ἐν συνόλῳ ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 18 ἐπ. τοῦ παρόντος.

2. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μισθώσεων καταγγελία λόγῳ ἰδιοχρήσεως ἢ ἀνοικοδομήσεως τοῦ μισθίου χωρεῖ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 9, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ὄχι πρὸ τῆς παρελεύσεως δέκα ὀκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς των.

3. Μισθώσεις περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι, λήξασαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὡς καὶ μισθώσεις λήγουσαι μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1981, παρατείνονται αὐτοδικαίως μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς εὑρίσκεται κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου, ὑπόκεινται δὲ εἰς περαιτέρω παράτασιν, κατὰ τὰ ἄρθρα 18 ἐπ., μέχρι συμπληρώσεως τεσσάρων ἐν συνόλῳ ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

4. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, μισθώσεων.

"Αρθρον 29.

Ἐφαρμογὴ τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος.

Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον μισθώσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως εἰς αὐτόν, διέπονται ὑπὸ τῶν συμβατικῶν περὶ αὐτῶν ὅρων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 30.

1. Μισθώσεις περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος, λήγουσαι τὴν 31 Αὐγούστου 1978, ὡς καὶ μισθώσεις λήγουσαι ὁπωσδήποτε μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1984, παρατείνονται αὐτοδικαίως μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης.

2. Ἐπὶ τῶν μισθώσεων τῆς παρ. 1 ὁ ἐκμισθωτὴς ἔχει ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῆς παρατάσεως δικαίωμα ἀναπροσαρμογῆς τοῦ μισθώματος κατὰ τὸ ἄρθρον 5, ἀνεξαρτήτως παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀναπροσαρμογῆς. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναπροσαρμογὴ τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀναπροσαρμογῆς.

3. Μισθώσεις παραταθεῖσαι κατὰ τὴν παράγραφον 1 διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὑπόκεινται δὲ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ χρόνου παρατάσεώς των εἰς περαιτέρω παράτασιν, κατὰ τὰ ἄρθρα 18 ἐπ. μέχρι συμπληρώσεως δέκα ἐν συνόλῳ ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 31.

1. Μισθώσεις ὑπαχθεῖσαι εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν ἐμπορικῶν μισθώσεων τὸ πρῶτον διὰ τοῦ παρόντος, διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἂν ὁ μισθωτὴς τελῇ ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ μισθίου κατὰ τὴν 31ην Αὐγούστου 1978, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τοῦ παρόντος δὲν ὁρίζεται ἄλλως. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μισθώσεων, περὶ ὧν ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 52/1975, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς ἢ οἱ καθολικοὶ διάδοχοι αὐτοῦ τελοῦν ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ μισθίου.

2. Ἐκκρεμεῖς δίκαι παντὸς βαθμοῦ ἀφορῶσαι τὴν ἀπόδοσιν μισθίων περὶ ὧν αἱ μισθώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου καταργοῦνται. Δικαστικαὶ ἀποφάσεις, ἀφορῶσαι τὰς μισθώσεις ταύτας καὶ διατάσσουσαι τὴν ἔξωσιν τοῦ μισθωτοῦ λόγῳ μὴ προστασίας αὐτοῦ, μὴ ἐκτελεσθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δὲν ἐκτελοῦνται, πλὴν τῶν περὶ ἐξόδων διατάξεων αὐτῶν.

3. Καταγγελίαι μισθώσεων περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι, γενόμεναι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος λόγῳ λήξεως τοῦ χρόνου των, εἶναι ἀνίσχυροι, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ μισθωτὴς εὑρίσκεται ἐν τῇ χρήσει τοῦ μισθίου.

"Αρθρον 32.

1. Καταγγελίαι γενόμεναι μέχρι τῆς 21ης Ἰουλίου 1978, διέπονται ὡς πρὸς τὰς οὐσιαστικὰς προϋποθέσεις καὶ τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα αὐτῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων αἱ ὁποῖαι ἴσχυον κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐγένοντο.

2. Ἐπὶ καταγγελιῶν λόγῳ ἰδιοχρήσεως, αἱ ὁποῖαι ἀνεκλήθησαν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δὲν χω

ρεῖ νέα καταγγελία διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἔναντι τοῦ αὐτοῦ μισθωτοῦ ἐπὶ τετραετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Ἐπὶ μισθώσεων ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χωρεῖ καταγγελία ὑπὸ τοῦ δικαιουμένου εἰς ταύτην. δι' ἀνοικοδόμησιν ἢ ἰδιόχρησιν τοῦ μισθίου, ἐφ' ὅσον παρῆλθεν ὁ συμβατικὸς χρόνος.

4. Μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1979 ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων περὶ ἐξώσεως, ἐκδοθεισῶν βάσει τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 52/1975 καὶ μήπω ἐκτελεσθεισῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 33.

1. Τὸ ἄρθρον 27 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ γεγενημένων καὶ μὴ παραγραφεισῶν μέχρις ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀξιώσεων.

2. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 11 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ καταγγελιῶν γενομένων μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Η παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 9 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμουσῶν πτωχεύσεων.

Ἄρθρον 34.

1. Αἱ μὴ συζητηθεῖσαι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις συνεχίζονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων εἰς τὰ ὁποῖα εἰσήχθησαν ἢ παρεπέμφθησαν καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 25 διαδικασίαν.

2. Αἱ συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζωνται κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσας δικονομικὰς διατάξεις μέχρις ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 35.

Ὑπομισθώσεις νομίμως ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτου.

Ἄρθρον 36.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται: α) τὸ Ν.Δ. 1230/1972 «περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων», β) ὁ Ν. 52/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 «περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων», γ) ὁ Ν. 406/1976 «περὶ ἀναστολῆς λήξεως ἐμπορικῶν μισθώσεων καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1230/1972 «περὶ ἐμπορικῶν μισθώσεων καὶ τοῦ Ν.Δ. 52/1975 κλπ.» καὶ δ) αἱ παράγρ. 3 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 159/1969 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων τὰς Κεντρικὰς Λαχαναγορὰς Ἀθηνῶν καὶ Θεσαλονίκης καὶ περὶ κυρώσεως πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου».

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1978.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Αὐγούστου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Αὐγούστου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1974 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κτλ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κτλ.	»	3.000
8. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κτλ.	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κτλ.	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυση Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν»	»	10.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67»	Δραχ.	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967»	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.	»	400

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικὰ σὲ 5ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴν Ὑπηρεσία τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947(ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγές, μαζὶ μ'αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤ. ΝΙΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ